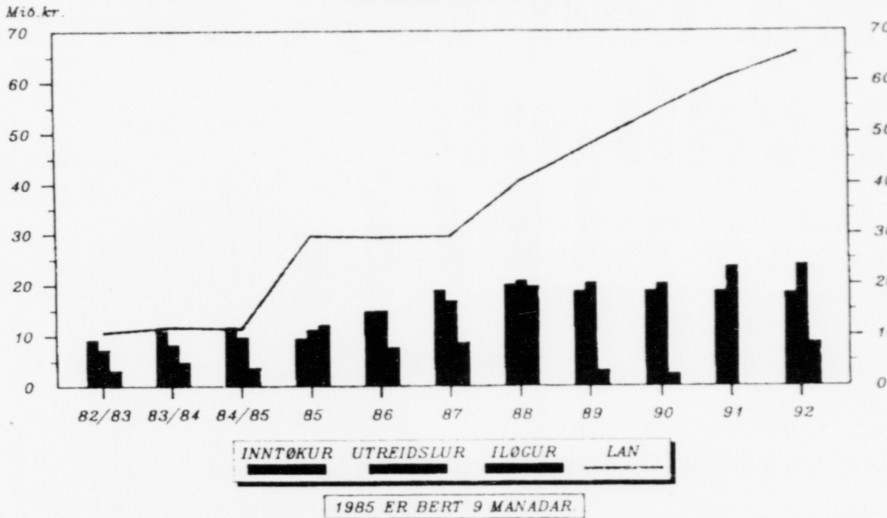

ARGJA KOMMUNA
1982/1983 TIL 1992

Hví er Argja Kommuna so illa fyrri?

Tá eg sum bygdarráðsformaður síðan 1985 síggi núverandi bygdarráðslim Jóannes Martin Hansen, so fái eg ikki barað mær meira, men má koma við eini viðmerking til tað, sum sagt er og skrivað verður. Eg skal ikki nokta fyrri, at Argja Kommuna er so illa fyrri, sum hon uppá nakran máta kann bliva, tað er spell, sera spell.

Men so er spurningurin, hví soleiðis er stutt á Argjum. Hyggja vit aftur til 1984, so kunnu vit fyrst konstatera, at Argja Kommuna situr við einum meiriluta av lista B við Kristian Arge sum bygdarráðsformanni.

2. Skuldin hjá Argja Kommunu er umleið 11,6 mill. kr., ein flott ríkin kommuna. Men so verður val, listarnir A, B og C stilla upp og valið endar við, at argjafólk siga, at tey eru ikki nøgd við sitandi meiri-

luta, og endar valið sostatt við, at listi A fær 3 mans valdar, listi B fær 3 og listi C fær 1, so nú skuldi alt verið gott, og kommunan skuldi farið at koyrt væl 4 ár afturat, men so varð. Listi C, sum Jóannes M. Hansen umboðar í dag, hevði samráðingar við lista B triggjar tímar eitt kvøldið, og trúðu vit, at hesin listin var áhugaður at koyra kommununa 4 ár saman við okkum, men so varð ikki. Tá vit vakna morgunin eftir, er tað fyrsta vit hoyra, at listi C og listi A eru gingin saman í ein meiriluta, og soleiðis blívur listi skumpaður av brúnni, og kommunan somuleiðis í órøkt figgarlaga. Tá eg sigi soleiðis, er tað tí, tað fyrsta meirilutin, sum C listin hjá Jóannes M. Hansen er partur av, ger í 1985, er at taka eitt lán uppá 20 mill. kr., sum skulu til at figgja vallyftini, sum givin vórðu. Minnilutin, Kristian Arge,

Jens Petur Johansen og Bjarni Dalsgarð, søgdu kortane, og bleiv tað felt í gerðabókina, men tað hjálpti einki.

Meirilutin, sum C listin hjá Jóannes M. Hansen er partur av, fekk við vælsignisli frá landsstýrinum loyvi at taka hetta lán, og byrjar lánisvansið hjá kommununi at rulla. Ikki kann sigast annað enn, at væl er brúkt við hjál frá lista C. Eitt er at taka 20 mill. kr. í lán, annað er at gjalda aftur, og tað siggja vit í dag. Skuldin er hækkað frá 1985 til 1993 við 60 mill. kr.

Í 1988 er aftur val og geva argjafólk listi C so dyggan stuðul fyrri valaverk, at teir fáa tveir mans valdar, og hesi bæði lovaðu, at tey skuldu fáa kannað, hvat tað var fyrri svans, sitandi samgonga, har listi C hjá Jóannes M. Hansen sum stuðli hevði verið úti í. Men ólógligt var veinki at finna, tað

kundu landsstýrið, sakføriari og grannskoðari vátta.

Fyrri einum ári síðani var val, tá fekk aftur listi C takk frá argjafólki, teir fingi triggjar mans í bygdarráðið,

men fingi ikki gjørt ein meiriluta, og so er bara eitt at gera, aftur at kanna um ikki okkurt ólógligt er farið fram. Nei, Jóannes M. Hansen, betri var, um tú saman við okkum, sum enn sita í bygdarráðnum á Argjum, royndi at fáa skil á figgarstöðuni, sum Argja Kommuna í dag má berjast við, eftir eitt vánaligt resultat av stýringini frá 1985 til 1988 við C listanum í meiriluta.

Viðlagt verður ein stabba-mynd, so siggjast kann hvussu lánibyrðan er vaksin.

Bjarni Dalsgarð,
bygdarráðslimur

Lesarabrøv

Vitarnir 100 ár

Í 100 ár hava vitarnir sent sínar ávarðingar og ført fólk millum boðar og sker í trygga havn. Hetta ti at øll vita, at teknini frá vitanum skulu takast í álvara, og um ikki verður lurtað eftir, kann fylgjan gerast ein sorgarleikur.

Uppi á landi hava vit aðrar ávarðingarskipanir. Men her er so lætt at káva útyvir ávarðingarnar, tí fylgjurnar ikki vera sjónligar líka skjótt, sum á havinum, og so eru tær heldur ikki líka so deydiligar. Tí eru tað bert tey varsumu, summi kalla tað at verða afturhaldssinnadur, ið sansa slíkar ávarðingar, men tey framfýsnu — les fyrirlitarsleus — sláa slíkar ávarðingar upp í glens, og fara til verka uttan at hugsa um fylgjurnar.

Sjálvt um allar ávarðingarskipanir blunkaðu og yldu, so vóru teir, ið stýrdu skútuni Føroyar, alt ov klókir og betrivitandi til at lurta eftir, og úrslitið gjørdist ein sorgarleikur, ið rakar øll umboð.

Mennir á brúnni settu kós beint imóti ávarðingunum og á vandaferðini rentu teir millum boðar og sker inn í urðina undir tí bratta berginum, har skútan hjálparleys sindrast í brimnum.

Yvirmennir á brúnni eru omanfyrir vatnið enn, og duga ikki at siggja, at boturin er í knúsi soleiðis, at skútan ongantíð aftur fer á flót.

Skuldi onkur komið frá vanlukkuni á livi, skal hann byrja heilt av nýggjum, tí alt hann átti fót, ta skútan søkk. Hann vil so sannliga ikki hava somu stýrimenn sum fyrr.

Tey, sum eru so ússaligir, at ikki ein tann einasti kann viðganga, at skeivt er stýrt, verða als ikki bidnir við aftur. Teir ætla ikki, at nakar skal kanna hvi vit sigldu upp í eina óframkomiliga urð, nei, vit skulu lita fram eftir, men frameftir er beint í bergið, har sæst ongin útvegur.

Sjálvt um ólukkan hevur lagt sína tungu hond á okkum øll, er ikki ein tann einasti, sum ber av øllum.

er plastikkunnan við lufttætta lokinum og spennigjørð at loysa og læsa í eini handavend. Tekur 60 litrar. Verða seldar frá goymsluni næstu dagarnar.

Lakaílatið — sum ber av øllum

er plastikkunnan við lufttætta lokinum og spennigjørð at loysa og læsa í eini handavend. Tekur 60 litrar. Verða seldar frá goymsluni næstu dagarnar.

SILDAGOYMSLAN

Stoffalág 17 - Tlf. 12355 (kl. 9-13)

Vinarlig heilsan
Súsanna Dam

Betri umsiting

Landsins umsiting er ikki nóg góð.

Hetta fekk fólkatingsins politiska búskaparlaga nevnd m.a. at vita frá Føroya Arbeiðsgevarafelag, tá nevndin var í Føroyum.

Ein av størstu veikleikumunum við okkara skipan er, at politikarnir í mongum føri virka sum umsitarar.

Neyðugt er at fáa eina betri umsiting, sum fær virkað innanfyri ávísar karmar, uttan vanda fyrri at politikarar leggja seg út í umsitingarligar avgerðir, søgdu arbeiðsgevararnir.

- Spurnartekin kann eisini setast við, um umsiting okkra í øllum førum hevur tann neyðuga dagnaskapin, og tað er ikki so lægt, tá tað

ikki er so einfalt millum 45.000 fólk at finna neyðuga kunnleikan til at umsita eitt samfelag, søgdu arbeiðsgevararnir, sum harvið tó ikki nevndu nakad um, hvøji málsøki vit eru fót fyrri at umsita sjálv.

- Fyri at hækka støði í umsitingini eiga vit at vera varin við bara at seta føroyingar í starv. Tó nýðast vit at sanna, at tað í nógvum førum verður torført at fáa skikkaða arbeiðsmegi til Føroya, og tí mæla vit til, at gjørd verður ein skiftis-

avtala fyrri embætisfólk, so vit fáa neyðuga kunnleikan í góðum embætisrakstri. Harafrat áttu rationaliserings-serfrøðingar uttaneftir meira at verið nýttir, søgdu arbeiðsgevararnir við donsku fólkatingsnevndina.

randi